

Nicholas Winton – Síla lidskosti

Ve čtvrtek 24. května 2017 se žáci 8. a 9. ročníku dubické školy zúčastnili v zábřežském kulturním domě výchovně vzdělávacího pořadu „Nicholas Winton – Síla lidskosti“. Nejprve zhlédli dokument režiséra Matěje Mináče, který mapoval činnost pana Wintona v letech 1938 - 1939, pak následovala velmi zajímavá beseda s dramaturgem Zdeňkem Tulisem.

Během projekce filmu bylo v sále hrobové ticho, všichni s obrovským zaujetím sledovali příběh záchrany 669 židovských dětí, jež přežily díky úsilí nenápadného muže, který to nevzdal. Nejvíce emotivní pro všechny zúčastněné byly především ty pasáže filmu, které dokumentovaly setkání zachráněných dětí, dnes již dospělých lidí v pokročilejším věku, se svým zachráncem, o němž celých 50 let neměly vůbec tušení.

Projekce se všem moc líbila, zajímavé vyprávění pana Tulise také a musíme se přiznat, že v mnoha případech nezůstaly naše oči suché, za což se ale vůbec nestydíme. Závěrečný potlesk všech zúčastněných byl nejen poděkováním siru Wintonovi za jeho pomoc, ale i důkazem, že mladí lidé si jeho činu váží.

Zajímavé je i hodnocení pořadu samotnými žáky:

„Včerejší promítání filmu o tomto pánovi ve mně vzbudilo mnohé emoce. Proč? Protože síla lidskosti, která na mě přes plátno vystupovala, byla neskutečná...“

„Jsem rád, že jsem tento film viděl. Uvědomil jsem si, jak to v této době bylo strašné. Děkuji, že jsme film mohli vidět.“

„Film se mi moc líbil. Bylo to velmi poučné a donutilo mě to znovu zamyslet se nad osudy lidí před 2. světovou válkou a během ní.“

„Film o skutcích Nicholase Wintona byl velice zajímavý. Bylo z něj cítit, jak strašná doba to byla, když rodiče dokonce poslali pryč své malé děti a nevěděli, jak se jim bude dařit.“

„Když jsem v Dubicku lezl do autobusu, myslel jsem si, že to bude zase nějaká přednáška o 2. světové válce... Zjistil jsem, že Nicholas Winton byl asi nejslušnější člověk, co tehdy žil. Po ukončení dokumentu byli všichni asi trochu naměkko a najednou se ozval obrovský potlesk...“

„...Zaujalo mě, že Winton o tom, jak zachránil židovské děti, celých 50 let mlčel. Musel to být moc skromný člověk. Takových je v dnešním světě málo...“

„...Tento film byl nádhernou ukázkou lidskosti a pomoci ostatním. Velmi mě zaujalo, co dokázal udělat tento člověk v tehdejší době. A hlavně to, že se tím nechvástal a nechtěl ze sebe udělat nějakou hvězdu...“

Mgr. Marie Krausová